

Петя Дубарова

Мечти

Аз искам да плувам със чайките бели,
със тях да летя в висините,
да гледам зорите, косите разпилели,
да тичам със тях над горите.

Желая да литна високо в небето,
да пипна със длани звездите,
да видя оттам заблестяло морето,
да чуя как пеят вълните.

Аз искам Венера над мен да изгрее
и Марс да ми махне приветен,
над мене луната сребро да излее,
светът да проблесне заветен.

Аз искам привечер по лунни пътеки
да тичам, да чезна в тъмата,
край мене да мамят звездиците леки,
под мене да мами земята.

И пак в България искам да кацна,
да дойда по лунна пътека,
където от всичко всесило, могъщо
най-смел и велик е човека.

15.11.1973 г.

КРАЙ

© 1973 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Лястовица. Стихове и разкази“, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6007>]